

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija

Lir 25.000

Letna inozemstvo

Lir 40.000

Letna inozemstvo, USA dol.

30

Poštno čekovni račun: št. 24/12410

Leto XXXVI. - Štev. 30 (1812)

Gorica - četrtek, 26. julija 1984 - Trst

Posamezna številka Lir 500

Razjasnitve in oblaki na slovenskem nebu

Po zadnji vojni maja 1945 je slovensko nebo prekril oblak, ki mu danes pravimo stalinizem. Kakor velikanska kupola je spravljal podse vse naše ljudstvo, ki naj bi pod tem novim nebom zaživel svoje lepe življenje kot ga ni še nikoli v zgodovini. Uresničile naj bi se napovedi, ki so jih ves čas med vojno in revolucijo govorili ljudem in partizanom na mitingih in pri političnih urah. Ljudje so v to verovali in si tudi prostovoljno nadel brezštevne žrtve po vojni, da bi čimprej nastopilo to lepo življenje. Uresničilo naj bi se pričakovanje partizanov, ki so ponavljali: »Še bo lušno!«

Da bi to »lepo« zgradili, so takrat uknili vse, kar je bilo starega. Ni se zamenjala samo oblast, ampak z njo naj bi se zamenjala tudi kultura, zgodovina, gospodarstvo, celo Cerkev. Zrastle naj bi nov slovenski narod, čisto drugačen kot je bil dotedanji. Tako je napovedoval Edvard Kardelj. In ljudje so verovali in upali.

ZGLEDVANJE PO SOVJETSKI ZVEZI

Na kulturnem področju so ukinili ves dotedanji tisk in ustanovili novega. Pisatelji in pesniki naj bi pisali in ustvarjali po novem. Oblast je ukazovala, kaj in kako je treba pisati. V gospodarstvu so vpeljali kolektivizem po sovjetskem vzorcu. V šole so vpeljali ruske učbenike zgodovine in biologije. Cerkev pa naj bi se osamosvojila in postala narodna Cerkev.

Vse to in podobno so uganjali v svoji zagnanosti, da bi bili v Novi Jugoslaviji čim bolj na liniji s Stalinom in stalinizmom. Stalin in Tito sta postala že dve bajeslovni bitji. »Tito naš, Stalin naš. Slovenija, sovjetska bodeš ti!« To so hoteli čimprej uresničiti.

Toda nekje se je zataknilo in sicer pri politiki. Sovjeti so vzeli zares geslo: »Slovenija, Jugoslavija, sovjetska bodeš ti!« Začeli so se obnašati v Jugoslaviji kot gospodarji, podobno kot v drugih satelitskih državah. Jugoslovanska partija in njeno vodstvo se pa nista dala ugnati: hotela sta ohraniti svojo neodvisnost. Zaradi tega je junija 1948 prišlo do izobčenja Jugoslavije iz skupnosti komunističnih držav. Jugoslavija je vzdržala pritisk Sovjetske zveze in komunističnih partij. To je bila prva razjasnitev na slovenskem in jugoslovanskem nebu. Saj če bi ne prišlo do tega preloma, bi danes Jugoslavija bila v položaju Češkoslovaške ali Poljske.

PO LASTNI POTI V SOCIALIZEM

Vendar ta prelom s Stalinom dolgo ni imel vidnih posledic v notranji jugoslovanski politiki. Stalinistične metode so se nadaljevale. Še najprej so bili zaprti duhovniki, katerim so se pridružili še številni partijski »informbirojerci«. Te so pošiljali na prevzgojo na Goli otok, kadar jih niso na tistem likvidirali.

Polagoma so pa partijski teoretiki odkrili samoupravljanje v gospodarstvu in neuvrščeno v zunanji politiki. Jugoslovansko in z njim slovensko nebo je postajalo manj črno. Izpustili so večino političnih pripornikov, leta 1954 so odprli državne meje za prepustnice. Polagoma je bil stalinizem v Jugoslaviji pokopan. FLRJ je začela svoja pota samoupravljanja znotraj, neuvrščeno zunaj.

DRUGA PRELOMNICA

Vse to je kolikor toliko ugodno teklo do Titove smrti. Z njegovo smrtjo pa se zdi, da je nastopila druga prelomnica v zgodovini povojne Jugoslavije. Navidez gre sicer vse po starem, v resnici pa se že poraja nekaj novega. Vsaj tako bi človek sklepal iz raznih pojavov.

Predvsem jih k temu sili izredno težek gospodarski položaj. Zadnja leta Titovega življenja so v Jugoslaviji res živeli »lepše življenje in si marsikaj privoščili«.

Toda izkazalo se je, da je to »lepše življenje« izviralo iz mednarodnih dolgov, ki jih sedaj morajo odplačevati. Ni bilo sad samoupravnega gospodarstva. Zato se

sedaj oglašajo kritični glasovi raznih ekonomistov na račun samoupravljanja in sploh vodenja v gospodarstvu. Partija izgublja svojo glavno karto. Ljudje ne verujejo več v lepši jutri, želijo si lepši danes. Tega pa ni.

NEKAJ SE JASNI

Neuspešna se je izkazala tudi kulturna politika. Socialističnega realizma so se kulturni ustvarjalci počasi naveličali. Začeli so iskati nova pota, nove načine izražanja in zlasti si želijo svobode ustvarjanja. Od tod krogi oporečnikov v Srbiji, v Sloveniji, na Hrvaškem, v Bosni.

V Sloveniji partija dopušča nekoliko več svobode v izražanju. To je videti iz raznih oddaj v zadnjih časih. Tako so lahko izšle pesmi Franceta Balantiča »Muževa steblika«. Zbirka je bila pripravljena za tisk že leta 1966, toda morala je čakati na izid do letos, tj. 18 let. Peter Kolšek pravi v »Novi reviji«, da je bil »historični molk do te poezije dvakrat krivičen«.

Znova so odprli vrata v Slovenijo Borisu Pahorju, ki je mogel letos objaviti v Ljubljani kar dve knjigi, »Tržaški mozaik« in »V labirintu«. Odkriva tudi Edvarda Kocbeka. Njegova poezija in tudi njegova dela v prozi se zdijo Slovencem vedno bolj moderna. Njegovih črtic »Strah in pogum« sicer niso še ponatisnili, so pa pripravili po njih dramski recital in ga igrali v Ljubljani.

K tem pojavom večje čistine na slovenskem kulturnem nebu smemo pristožati tudi nekatere romane v zadnjem času. Branko Hofman je lahko izdal svoj roman »Noč do jutra«, ki v njem kritično obravnava dobo stalinizma na Slovenskem in tudi partizanstvo samo. Tudi Igor Torkar se je lotil slične snovi v romanu »Umiranje na obroke«, ki je postal uspešnica skupaj z Balantičevimi poezijami.

Tudi izhajanje »Nove revije« smemo šteti med vesele pojave večje kulturne odprtosti kljub ostrim polemikam, ki jih povzroča s svojimi članki. Sem bi prištel še dejstvo, da se je v Sloveniji začelo govoriti o škofu Rožmanu, da ni bil samo »izdajalec«. O večji kulturni odprtosti prič prav tako simpozij med vernimi in nevernimi v Ljubljani. In tudi intervju nadškofa Šuštarja v »Družini«, ki je njega glavno vsebino ponatisnil tudi Nedeljski dnevnik (izhaja v 220.000 izvodih).

Na slovenskem kulturnem nebu se torej nekaj jasni. Vprašanje je le, ali ne bo te jasnine prekrila nova stalinistična reakcija oz. policijska diktatura.

K. H.

Nedelja naj ostane Gospodov dan

Italijanski škofje so objavili dokument, ki nosi datum 15. julija in v katerem je govora o nedelji, ki naj ostane Gospodov dan. Današnja razkristjanjena družba je namreč nedeljo oropala prvotnega verskega značaja in je ta dan spremenila v prirejanje množičnih zbiranj, kar se izraža v športnih nastopih, veseljah, zbiranju mladine po diskotekah ter v organiziranju izletov.

K tej spremembi je precej prispeval tudi sedanjí način življenja, ki je izgubil nekdanjo povezovalno z zemljo in se je preusmeril v industrijo; delo postaja vse bolj mrzlično, počitek vse bolj odmerjen, prostega časa je vedno manj. Vse to je pripomoglo, da je nedelja izgubila svojo versko razsežnost.

Da bo nedelja spet postala to kar je bila, po mnenju škofov še ne bo dovolj, da bolje organiziramo evharistično bogoslužje in damo poudarka molitvi, obisku bolnikov in dobrotelosti, ampak da na pravno nedeljo spet za praznični dan, dan veselja, da se bomo iskali, se pogovarjali, preživeli čim več časa skupaj, se zares odpočili, zabavali pa tako, da bosta

Pogumno zvesti izročilu

Stara slovenska pripovedka pravi, da pod goro Peco v Karavankah nad Podjuno spi kralj Matjaž. Ko se mu bo brada devetkrat ovila okoli mize, se bo zbudil in bo s svojo vojsko stopil na dan, da reši slovensko ljudstvo vseh zatiralcev.

Ne vem, kolikokrat se mu je brada že ovila okoli mize, dejstvo pa je, da so se letos v drugi polovici julija zbrali slovenski zamejski skavti prav pod Peco v Globasnici, da kralja Matjaža nekoliko zmotijo v njegovem spanju in ga morda tudi prebudijo, da vsaj zarožlja s svojim mečem, tako da ga bo slišati severno in južno od Karavank. Nad tristo mladih ljudi namreč iz slovenskih obmejnih pokrajin že cel teden taborijo v podnožju Pece in s svojim petjem, igrami in glasno slovensko besedo gotovo ne dajo miru ne kralju Matjažu ne komu drugemu, ki bi nas zamejce rad zapisal narodni smrti.

»Pogumno zvesti izročilu!« je prav posrečeno geslo letošnjega skavtskega jamboreja pod Peco. »Zvesti izročilu«, narodnemu in verskemu, kulturnemu in vzgojnemu. Saj je Koroška s sv. Modestom in Gospo Sveto zibelka krščanstva med Slovenci, z Mohorjevo družbo učitelja slovenske besede, z Antonom Janežičem in njegovim »Glasnikom« pa prva buditeljica h kulturnemu delu in narodni zavesti.

»Pogumno zvesti«. Danes je posebno na Koroškem res potrebna dobra mera poguma, da izpoveduje svojo narodno pripadnost pa tudi versko prepričanje. A tudi drugod v zamejstvu, na Goriškem in Tržaškem, mora mlad človek imeti pogum, da ne koraka za modnimi gesli laicizma in narodne mlačnosti ter nepotrebne dvojezičnosti.

DAN STARŠEV

Mladi skavti in skavtinje so se zbrali pod Peco, da tam preživijo dva tedna v prijateljstvu z Bogom, z naravo in med seboj. A tudi z drugimi, posebno še s

starši. Zaradi tega so imeli na programu tudi poseben dan za starše. Ta dan je bil v nedeljo 22. julija. S starši dveh goriških skavtov smo imeli razgovor o tem srečanju. Razvijal se je takole:

Na taboru imate dva fanta. Kakšen vtis ste dobili, ko ste prišli v tabor?

Prostor je zelo dobro izbran, dovolj velik za tako veliko število mladine. Kot so napovedali, so skavti razdeljeni v razne tabore in podtabore, po tem pač, iz katere pokrajine so. Ker živijo med letom ločeni, je prav, da so tudi na taboru ločeni po deželah, da tako lahko razvijajo tudi lastno taborno življenje poleg skupnih srečanj in nastopov.

Ni lahko držati reda med tako velikim številom mladih ljudi. Ali se vam je zdelo, da vodstvo zmoro obvladati disciplino in red?

Vsekakor, saj se skavti vadijo v disciplini celo leto na svojih srečanjih. Baden Powell je hotel, naj bodo skavti glede discipline nekoliko podobni vojakom in jim

3. S z s Jamborec Koroška 1984

Pismo na češkoslovaškega predsednika Husaka

V zvezi s primerom neke slovaške učiteljice iz Nove Dubnice, ki je zaradi svojega verskega prepričanja izgubila službo in se potem brez uspeha pritožila na sodišče, je skupina vernih in nevernih naslovila pismo na predsednika češkoslovaške republike dr. Gustava Husaka, v katerem zahtevajo konec zapostavljanja ver-

nih občanov in omejevanja verske svobode v državi.

Mladinci pišejo najprej, da so v Češkoslovaški verni ljudje nenehno zapostavljeni, od rojstva do groba, državni predsednik pa k vsemu temu molči. Ko je na obisku v Avstriji zatrjeval, da vlada v Češkoslovaški velika verska svoboda, je pa medtem češkoslovaška policija po vsej državi izvajala racije proti mladim vernikom. »Vi oznanjate, da obstaja verska svoboda, medtem pa odpuščajte delavce z njihovih delovnih mest, ali pa jih psihično in včasih tudi fizično trpinčijo in mučijo. Ako vas državni varnostni organi o teh niso informirali, vam bomo radi predložili kilometerski seznam vam »neznanih« žrtev.«

Tem krivicam je treba napraviti konec, pozivajo mladinci državnega predsednika. Češkoslovaška se mora držati mednarodnih dogovorov, pod katerimi je tudi podpis predsednika Husaka.

Mladinci tudi prosijo, naj se državni predsednik zavzame za to, da bodo verniki lahko uživali iste pravice kot člani partije. »Davke plačujejo tudi verniki, državni dohodki sestojijo v glavnem iz prispevkov vernikov.« Mladinci tudi vprašujejo, zakaj verniki ne morejo imeti lastnega tiska in zakaj mladi ne smejo študirati teologije. Dobesedno pišejo dalje češkoslovaški mladinci: »Mi, mladi občani ČSSR želimo to, ker ste nam od otroštva dalje jemali: vero in Boga.«

Proti koncu pisma mladinci še enkrat zahtevajo: »Prepovejte kršitve mednarodnih pogodb in naših zakonov, da ČSSR ne bo več dalje v seznamu tistih držav, v katerih se človekove pravice in verska svoboda tako grobo zatirane.«

je postavil geslo: »Bodi pripravljen!« Brez discipline bi namreč taborjenja postala nevarna zabavišča, kot jih je toliko drugih po svetu. Tudi v tem se skavti razlikujejo od drugih mladinskih taborjenj.

Pa še to mi povejte: Ali je bila dolga pot od doma do tabora?

Res, bila je dolga. Vozili smo se po Soški dolini in potrebovali do tabora tri ure in pol. Vendar se je splačala ta dolga vožnja, da smo videli zeleno Koroško in našo mladino.

Kako so vas sprejeli v taboru? Kaj so vam pripravili?

Povečini smo vsi starši bili v taboru že pred enajsto uro, ko je bila napovedana skupna maša. Začudili smo se štirim visokim jamborom, ki so na njih visele zastave posameznih čet in tudi avstrijska državna. Okusno je bil pripravljen oltar, ob katerem je somaševalo šest duhovnikov, glavni somaševalec je pa bil g. Marjan Markežič. Računam, da nas je prišlo na obisk kakih 600 staršev in gostov iz vseh krajev. Če upoštevam še navzoče skavte in skavtinje, se nas je zbralo okoli oltarja kakih tisoč oseb. Dobro, da je dopoldne bilo lepo vreme, sicer ne vem, kje bi se lahko zbrali.

Kako je potekala maša?

Skavti znajo pripraviti mladinske maše kot se spodobi. Pred mašo so bili pozdravi staršem in gostom, kar so opravili načelniki vseh treh taborov. Skavti in skavtinje so med mašo brali berila, izrekli prošnje, pripravo na sv. obhajilo in zahvalo po njem. Govoril pa je g. Markežič, ki je globoko segel v srca nam staršem in mladini.

Kako je bilo po maši?

Tudi to so vsako leto lepi trenutki; sreča se z znanci in prijatelji, obnavljaš poznanstva, izmenjavaš vtise, spoznavaš nove prijatelje. V hladni senci teče razgovor ob kozarčku domačega, ob prigrizku hladne pečenke. Kar prehitro mine čas.

Kaj pa popoldanski program?

Mislím, da so se skavti kar dovolj potrudili, da so pripravili za starše in goste nekaj resnega in nekaj zabavnega. Zbrali smo se ob simboličnem tabornem ognju, ker je začel pihati močan veter, ki je napovedoval nevihto. Pozdravili so zastopniki Korošcev, Tržačanov in Goričanov. Spregovorili so goriški skavti in koroške skavtinje. Besede vseh so bile pričevanje, da smo Slovenci in da to hočemo ostati, da se za to moramo boriti vsak v svoji deželi, boriti se za ideale skavtizma in krščanstva ter ostati zvesti danim obljubam. Veliko je bilo skupnega petja in petja posameznih skupin. Tudi zabavne točke niso manjkale. Programa pa niso mogli izpeljati do konca, ker je po poludru uri sporeda privršala poletna nevihta, ki je ene pregnala v šotore, druge v avtomobile.

Naj povem še, da so ob tabornem ognju prebrali voščila celovškega škofa Kapellarja in goriškega Bommarca. Slišal sem, da so nekateri drugi škofje obljubili, da pridejo osebno obiskat naše skavte.

Ti bodo preživeli na taboru še dober teden, ki bo izpolnjen z izletom na Peco, z dnevom zbranosti, s srečanjmi z različnimi osebnostmi s političnega in kulturnega področja. Nekaj teh srečanj je že bilo. Tako so goriškemu skavtom že govorili dr. Zablatnik in dr. Grile o položaju Slovencev na Koroškem. Saj je namen taborjenja tudi ta, da se mladina seznani z razmerami dežele, kjer tabori.

Med nevihto smo se odpravili proti domu. Pri Vrbskem jezeru je neurje ponehalo in pot domov je bila kar prijetna po vsem, kar smo pri naši mladini doživeli.

Kot je bilo napovedano, se taborjenje zaključuje v torek 31. julija, ko bodo še zadnji skavti pospravili šotore in se vrnili domov.

Poročilo sestavil Sivi Medved

Zlata maša msgr. Oreharja

Drugo leto bo poteklo 40 let, ko je 25.000 Slovencev v majskih dneh zapustilo Slovenijo, saj je vse zgedelo, da bo tudi Slovenija postala dežela s sovjetskim načinom življenja in da ji bo krojil nadaljnjo usodo stalinizem. K sreči so se kasneje dogodki tako razvijali, da do tega ni prišlo.

S tistimi, ki so tedaj odšli na brdko kot begunstva, je bil tudi profesor verouka in stolni vikar v Ljubljani Anton Orehar. Njegova sošolca v bogoslovnem študiju sta bila med drugimi tudi letošnja zlatomašnika beograjski nadškof Alojzij Turk in koprski škof Janez Jenko.

Že na začetku begunske poti so duhovniki v begunskem taborišču Monigo pri Trevisu poverili mlademu duhovniku (imel je komaj 35 let) dušnopastirsko skrb za rojake, ki so šli z njim. In to je postalo njegovo življenjsko poslanstvo.

Po zaslugi msgr. Janeza Hladnika je takratni državni predsednik Argentine general Perón dovolil vselitev 10.000 Slovencev, ki so živitarili po raznih begunskih taboriščih v Italiji in na Koroškem. Sedem tisoč jih je to ponudbo sprejelo in prišlo v to južnoameriško deželo. Z njimi je odpotoval tudi letošnji zlatomašnik.

Od leta 1948 skrbi kot glavni dušni pastir v povezavi z drugimi številnimi slovenskimi duhovniki zanje. Pri tem si je pridobil neminljivih zaslug za njihovo versko oskrbo in ustvarjanje struktur za njihovo narodno in prosvetno-kulturno rast. Organiziral je 17 dušnopastirskih središč (9 v Vel. Buenos Airesu in 8 v notranjosti Argentine), dal pobudo in vodil akcijo za postavitev osrednje Slovenske hiše in cerkve Marije Pomagaj v samem Buenos Airesu, se zavzel skupaj z nesebičnimi učitelji in učiteljicami za organizacijo osnovnošolskih tečajev ter kasneje srednješolskega tečaja, pospeševal naš tisk, med katerim prednjačita tedensko dušnopastirsko glasilo »Oznanilo« (do sedaj je izšlo že 1.820 števil) ter mesečna revija »Duhovno življenje« s prilogo za otroke »Božje stezice«. Nadaljnje njegovo delo so številne verske in katoliške organizacije (štiri veje KA, fantovska in dekliška organizacija, društvo slovenskih katoliških starešin in študentov, Zveza mater, Vincencijeva konferenca in podporna ustanova Čebelica). Veliko skrb je posvečal obiskom družin ter njihovih duhovni rasti. Bog je blagoslovil njegovo delo. Od leta 1948 je iz teh družin izšlo nad 70 novih duhovnikov, samo lani šest, letos spet dva. Kakšna bogata duhovna žetev za skupino, ki šteje komaj 7.000 oseb!

Hvaležni rojaki so se mu oddolžili v nedeljo 8. julija, na sam dan njegovega posvečenja, ko so se množično udeležili njegove zlate maše v Slovenski hiši v Buenos Airesu ter se mu v številnih nagovorih (nad 30) zahvalili za opravljeno delo.

12. julija je g. zlatomašnik prišel v Evropo, da se sestane s svojimi sobratmi jubilarji in sorodniki. V torek 17. julija je v Marijinem domu v Trstu somaševal z zlatomašnikom škofoma Turkom in Jenkom ter s sošolcem msgr. Jamnikom in Prešernom, v nedeljo 22. julija pa je opravil daritev zahvale v župnijski cerkvi v Gabrju, kamor ga je povabil tamkajšnji dušni pastir Jože Jurak, ki je bil v letih 1951-1960 v Argentini njegov najožji sodelavec.

Cerkev je bilo okrašeno, na koru je navdušeno prepeval ženski zbor z Vrhha pod vodstvom organista Janeza Pavličiča in ob orgelski spremljavi mladega Mateja Durčiča, ubrano pritrkovanje na predvečer, zgodaj jutraj in pri slovesnosti pa je dalo vsej prireditvi še posebej mogočen pečat.

Iz domovine so prišli številni sorodniki, med njimi 89-letna sestra in 83-letni brat (g. zlatomašnik je doma iz fare Prédoslje pri Kranju), pridružili so se številni, ki so z njim preživeli nekaj let v Argentini, pa seveda domačini in mnogi iz Gorice. Cerkev je bila polna: kot že dolgo ne. Na cerkvenem pragu ga je v imenu farnega občestva pozdravila Alenka Černec, za njo pa še fant in dekle iz zlatomašnikovega sorodstva.

Slavnostni govornik pa je bil domači župnik, ki razgibano zlatomašnikovo življenjsko pot najbolje pozna. Potem ko je poudaril, da so te vrste slavlja v prvi vrsti počastitev Boga, ki ga duhovnik predstavlja, je nato orisal jubilarstvo duhovniško pot in življenjsko delo. Ob zaključku je prebral voščili ljubljanskega nadškofa Suštarja in pomožnega škofa Leniča, ki je obenem narodni ravnatelj slovenskih izseljencev. Prvi pravi:

Dragi gospod zlatomašnik! V imenu slo-

Zlatomašnik msgr. Anton Orehar

venskih škofov in duhovnikov, posebno še v imenu ljubljanske nadškofije in v svojem imenu ti iskreno čestitam k tvoji zlati maši. Zelim ti vsega božjega blagoslova, Marijinega varstva, dobrega zdravja in še veliko let. Svojo zlato mašo boš najprej slovesno praznoval med svojimi verniki v Buenos Airesu v nedeljo 8. julija, in potem še v Evropi blizu domovine, ker ti, žal, doma to ni mogoče.

Ob tvoji zlati maši se ti iskreno zahvaljujem za tvoje veliko duhovniško življenjsko delo najprej doma in potem zlasti med našimi izseljenci v Argentini. Ko sem s teboj obiskal naše rojake po Buenos Airesu, v Bariloču in Mendozi, sem se sam prepričal, kako bogate sadove je prinesla in še prinaša tvoja setev in tvoje prizadevanje za ohranitev vere in narodne zavesti med našimi rojaki. Bog ti bodi za vse bogat plačnik!

Drugi pa je napisal:

Dragi sobrat zlatomašnik, prijatelj msgr. Tone! Vsi, ki poznajo tvoje delo, so enoglasni v mnenju, da bi nihče ne mogel bolje in učinkoviteje opravljati tega dela v Argentini kakor ti. Dovolj sem poučen o tvojem delu, o tvojih nenehnih prizadevanjih, da med našimi rojaki ohraniš trdne temelje vere in narodnosti. Tudi dobro vem, da ta služba ni nikakor častna, pač pa delavna in si moral in še moraš vedno računati tudi na križe in težave, ki se delavnemu človeku postavljajo na pot.

Zaradi vsega tega se ti, dragi sobrat zlatomašnik, iz vsega srca zahvaljujem. Naj Dobri pastir, ki pozna vse tvoje trude in skrbi, da nagrado, kakršno si si zaslužil.

Naj še omenimo, da sta z g. zlatomašnikom somaševala srebrnomašnik g. Ivan Stante CM, misijonar na Madagaskarju in Oreharjev bližnji sorodnik letošnji novomašnik Matej Zevnik iz Cerkelj na Gorenjskem.

Vso slovesnost je zaključila zahvalna pesem in blagoslov z Najsvetejšim, ki ga je podelil g. jubilar. Sledilo je nato slavnostno kosilo v gostilni »Pri Tomažu« v Zg. Gabrju, kjer so bile izrečene zdravice in zaorila tudi naša pesem. Počasi so se gostje razšli, vsi hvaležni Bogu za prelepi dan, ki mu je sončno vreme dalo še posebno veličasten izraz.

—jk

Prihodnje leto v Belgijo

Prihodnje leto bo papež obiskal Belgijo. To je sam povedal belgijskim časnikašem, ki so mu prinesli tradicionalno nabirko »trennes pontificales«. Že dolgo je namreč v navadi, da katoliški časnikaši v Belgiji vsako leto med svojimi bralci nabirajo prostovoljne darove in zbrano vsoto izročijo papežu.

Ko se jim je zahvaljeval za darilo, je povedal, da vsak dar, ki mu ga prinesejo, pa naj bo velik ali majhen, nameni raznim cerkvenim ustanovam, ki delujejo med reveži po svetu. Minili so časi, je dejal, ko so med ljudmi krožile vesti o bajnih bogastvih Vatikana. Zdi se, da bo treba na novo urediti tudi finančne obveznosti delnih Cerkva do Apostolskega sedeža.

Sirski patriarh v Avstriji

V zadnjem tednu junija je bil na obisku v Avstriji sirsko-pravoslavni patriarh Mar Ignatius Zakka I. Iwas. V Avstrijo ga je povabila ustanova »Pro Oriente«. Visokega pravoslavnega gosta iz Sirije je sprejel tudi zvezni predsednik Kirchschräger. Poleg tega se je patriarh srečal s kardinalom Königom. V torek 26. junija se je Mar Ignatius pogovarjal z zastopniki

OKNO V DANAŠNJI SVET

■ Predsednik republike Pertini je imenoval še dva doživljenjska senatorja. Eden je Carlo Bo, rojen v Sestri Levante (Genova) leta 1911, od 1947 pa do danes rektor univerze v Urbinu, katoliškega svetovnega nazora, znan po svojih literarnih kritikah, ki jih objavlja v milanskem dnevniku »Corriere della Sera«. Drugi pa je Norberto Bobbio, rojen leta 1909 v Turinu, do 1978 redni profesor pravne filozofije na turinski univerzi. Aktivno se ni nikdar udeleževal v politiki, bil pa je vedno odločen protifašist.

■ Italijanski parlament je sprejel zakon, da ostanje vse do 31. julija 1985 zamrznjene vse stanarine. Podaljšana je tudi bila veljavnost sedanjih najemninških pogodb za trgovine, obrtne delavnice in urade, in to do 31. decembra 1984. Za osnutek zakona so glasovali predstavniki vseh političnih skupin v poslanski zbornici razen liberalcev, ki so ga zavrnili, demoproletarci in člani neodvisne levice pa so se vzdržali.

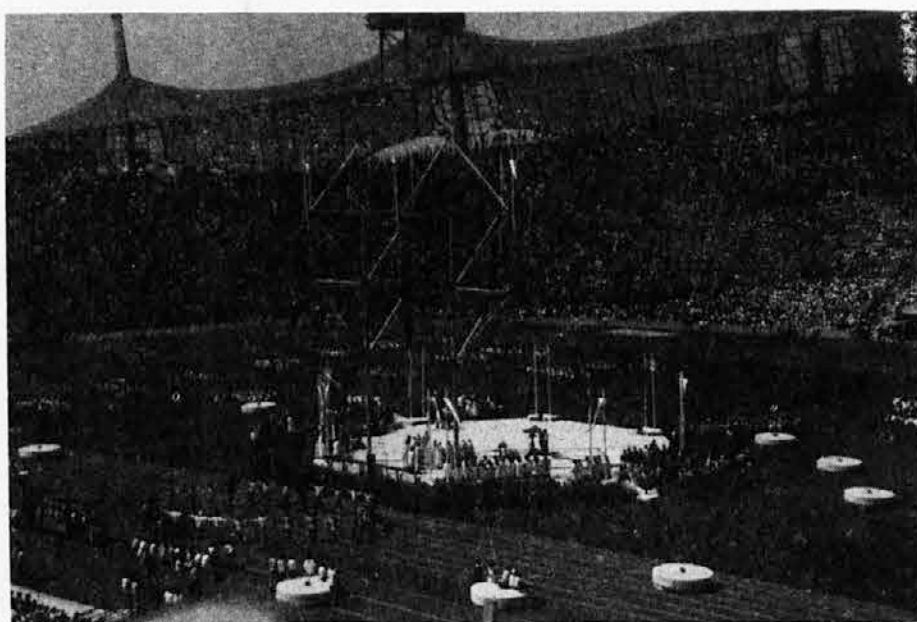
■ Predsednica jugoslovanske vlade Milka Planinc je opravila tridnevni obisk v Sofiji, prestolnici Bolgarije. Po povratku v Beograd je izjavila, da se je z bolgarskimi voditelji pogovarjala o vseh vprašanjih, ki zanimajo obe sosednji državi, tudi o spornih. Znano je, da le-ta obstajajo, že zlasti v zvezi z Makedonijo. Vendar o tem niso razpravljali v prepirljivem tonu, zavedajoč se, da je treba storiti vse, da ostane Balkan področje miru.

■ Po drugem glasovanju je bil z absolutno večino 221 glasov izvoljen za predsednika evropskega parlamenta francoski demokristijan Pierre Pflimlin, po prekluzi Alžacian iz Strasburga, kjer se govori eden nemških dialektov. Za Pflimlina so glasovali krščanski demokrati, konservativci, liberalci, golisti ter 16 poslancev skrajne desnice, vendar njihov glas ni pogojeval Pflimlinove izvolitve. Dosedanji predsednik parlamenta nizozemski socialist Pieter Dankert je prejel 133 glasov, Altiero Spinelli pa 49. Novi predsednik je star 77 let, po zadnji vojni je bil večkrat minister, leta 1958 pa zadnji vladni predsednik takoj. Četrte francoske republike. Nasledil ga je De Gaulle, ki je postavil temelje sedanji ureditvi francoske države.

■ Francoski predsednik Mitterand je po odstopu Mauroyeve socialistične vlade povelil 37-letnega Laurenta Fabiusa, da sestavi novo vlado. Ta je svojo nalogo hitro opravil. Najbolj preseneča, da ni v vladi več komunistov, ki so imeli v njej do sedaj štiri ministre. Moral je iti tudi minister za gospodarstvo in finance Jacques Delors, ki pri Francozih zaradi strogih gospodarskih ukrepov ni bil nič kaj priljubljen. Oditelj je moral tudi minister za prosveto Alain Savary, ki je bil predlagal toliko kritizirani zakon o šolski reformi. Tudi dolgotrajni notranji minister Gaston Defferre je predal svoje mesto voditelju socialistične skupine v parlamentu Pierreu Joxe, pač pa je resor znanega ministra ohranil Claude Cheysson.

■ Zapletitaj s sovjetskim tovarnjakom, ki je bil namenjen sovjetski delegaciji pri Združenih narodih v Ženevi, pa ga šoferja na zahtevo švicarskih carinikov nista hotela odpri, češ da gre za diplomatsko pošiljko, se je zaključil na dvorišču sovjetskega veleposlaništva v Bonnu v ZR Nemčiji. Po sedmih dneh trmogavljenja sta voznika sovjetski tovarnjak odpeljala prek Zahodne Nemčije proti meji z Vzhodno Nemčijo, pa tudi tam so zahodnonemški cariniki hoteli vedeti, kaj prevažata. Tako je vozilo spet šlo na pot in sicer v Bonn, kjer so sovjetski diplomatski predstavniki le pristali na delen pregled. Šoferja sta tovarnjak odprla, da so nemški cariniki lahko ugotovili, kaj prevažata. Odkrili so 207 vreč, ki pa jih ni so odprli. V njih naj bi bila aparaturna za sprejemanje in oddajanje poročil. Zahodnonemške oblasti so se s tem pojasnilom zadovoljile.

■ Poljski sejm (parlament) je na predvečer 40-letnice razglasitve LR Poljske s 365 ter osmimi vzdržanimi in 4 proti odobrili zakon o amnestiji, na podlagi katerega bodo izpustili vse politične zapornike in dobrušen del obsojenih zaradi navadnih lažjih prekrškov. Po uradnih podatkih je trenutno v poljskih kaznilnicah 653 političnih zapornikov. Od teh jih je 52 že bilo obsojenih, drugi pa so čakali na proces. Kaže, da ima pri amnestiji veliko zaslug katoliška Cerkev, veliko pa je tudi pripomogel pritisk zahodnih držav, od katerih je Poljska zelo odvisna.

Zaključna slovesnost na olimpijskem stadionu v Münchnu na Bavarskem v nedeljo 8. julija ob sklepu 88. Katoliškega dneva nemških katoličanov. Prireditve se je udeležilo tudi večje število Slovencev tako iz Nemčije kot iz domovine

UTRIP CERKVE

ministrstva za pouk. Na programu sta bila tudi obisk v opatiji Herzogenburg in romanje v Mariazell. V pogovoru z duhovnim dnevnikom »Die Presse« se je zavzel sirsko-pravoslavni patriarh za spravo med katoliško in sirsko-pravoslavno Cerkvijo. Kot je poročala »Kathpress«, sta se obe Cerkvi pred kratkim sporazumeli o medsebojni dušnopastirski pomoči. Dokument o tem sta podpisala papež in patriarh.

Misijonska zavzetost na Koroškem

Zadnja številka »Misijonskega lista«, ki ga izdajajo nekajkrat na leto na Koroškem, prinaša poročilo o podpiranju bogoslovcev v misijonskih deželah. Ta pobuda traja že 30 let in v tem razdobju so verniki na Koroškem podpirali 685 bogoslovcev, kar je zavidljiva številka. Za vsakega bogoslovca prispevajo letno po 6.000 šillingov, kar je približno 600.000 lir. Podpiranje posameznega bogoslovca traja štiri ali pet let. Posebno je razveseljivo, da je v tovrstno misijonsko pomoč vključenih veliko mladih Korošcev.

Misijonsko akcijo vodi duh. Jože Kopeinig. Upa, da bo do letošnje jeseni število podpiranih bogoslovcev naraslo na 600. V jeseni bodo priredili na Koroškem študijski dan o sodobnem misijonskem delu. Na programu je tudi večja misijonska tombola v podporo raznih misijonskih načrtov.

450 let Cerkve v Indoneziji

Z narodnim kongresom so indonezijski katoličani proslavili 450-letnico katoliške Cerkve v Indoneziji. Katoliški kongres je bil od 8. do 12. junija v Džakarti. Udeležili so se ga katoličani iz vseh delov države, v posameznih škofijah so se spomnili tega dogodka s katoliškimi shodi. Katoliška Cerkev v Indoneziji je doživela v drugi polovici 19. stoletja velik vzpon; tudi danes je ta Cerkev precej močna.

Prvi misijonarji so prišli v Indonezijo leta 1534. Čez 12 let jim je sledil sv. Frančišek Ksaverij. Ta je tudi spoznal potrebo, da je treba krščanske molitve prevesti v malajščino. Začetek nizozemskega kalvinističnega kolonialnega gospodarstva v začetku 17. stol. je pomenil konec katoliškega misijonskega dela. Šele od druge polovice 19. stol. se je lahko katoliška Cerkev zopet svobodno razvijala.

Kamenčki

Tudi partije imajo skrbi z mladino

V partijskem dnevniku »L'Unità«

toži neka mati: »Svojim hčerkam sem z moževno pomočjo dala laično vzgojo. Prav dobro vedo, kaj je 8. marec, 25. april, 1. maj, kaj so boji delavskega razreda. Skupno smo se udeleževali volilne kampanje, pohodov za mir, zadnje čase stavk zoper Craxijeve dekrete. Toda glejte: pod vplivom sošolcev in sošolk so začele zahajati v župnijo, v oratorij. Kaj naj naredim?«

V Sovjetski zvezi:

Prav pred kratkim so vsa javna občila objavila močno kritiko na račun Komso-mola (partijske mladinske organizacije). Partijsko vodstvo se na vso moč jezi nad pomanjkljivostjo te organizacije, češ da ni znala in da ne zna odvrniti mladine od vere in od vplivov z zahoda.

V Sloveniji:

»Zakaj mladina, ki v miru živi, ki v vsakem oziru laže in lepše živi, kot smo živeli mi, ni zadovoljna, zakaj kar naprej nekaj protestira, razbija in se upira, zakaj je nesrečna, zakaj se posmehuje stvarim, ki so očitno koristne in smotrne, hkrati pa se meče na tla od navdušenja ob plehkem štoserstvu, pada v trans ob razbijanju bobnov, se zvija od smeha, ko gleda nasilje...«

Siti so zgodbe o družbeni sreči, o čistih, zanosnih in edinstvenih dejanjih svojih očetov, toži se jim po neideološkem čustvovanju, po nezakoličenih družbenih svobodi, po dejanjih, ki se ne istijo s političnim gibanjem...« (B. Hofman, Noč do jutra).

Neki oče mi je na festivalu v Steverjanu rekel: »Otroci nočejo za meno; danes ni nobenega tukaj.«

Naj se ta oče potolaži: tudi partiji imajo probleme z mladino, ki noče zmeraj za očeti. Z mladimi imamo probleme vsi, »ker pišče več kot puta ve« (Vodnik).

(r+r)

KRATKE NOVICE

■ Na parlamentarnih volitvah v Izraelu so sicer dosegli največji uspeh laburisti, ki so bili do večerja v opoziciji in imajo sedaj 45 poslanskih mest, vendar bodo težko sestavili vlado, ker zaradi svojega programa nimajo zaslombe v manjših strankah, zlasti verskih. Nasprotno pa je stranka Likud dosedanjega predsednika vlade Samirja izgubila šest poslanskih mest (padla je od 48 na 42), toda po svojem programu je veliko bližje malim strankam. J. zidek na tehtnici bo šest verskih strank. Od njih bo odvisno, kdo bo imel večino v parlamentu in s tem tudi vlado. Za vladanje je potrebnih vsaj 61 glasov, kajti izraelski parlament šteje 120 sedežev. Naj še omenimo, da si je komunistična stranka Rakah zagotovila štiri sedeže.

■ Demokratska stranka je na svojem zborovanju v San Franciscu v Kaliforniji z 2.191 glasovi izbrala bivšega severnoameriškega podpredsednika Walterja Mondalea za svojega kandidata na predsedniških volitvah v letošnjem novembru. Njegova tekmeča Gary Hart in črnski metodistični pastor Jackson sta prejela 1.200 oz. 465 glasov. Mondale je že pred izvolitvijo napovedal, da si bo za podpredsednico izbral 48-letno Geraldino Ferraro, ki je italijanskega porekla in katoliške vere, poročena in mati treh otrok, po poklicu pa pravnik.

■ Zahodnonemški zunanji minister Genscher je obiskal Iran, kjer se je sestel s predsednikom države Ali Kameneiem. Iranske oblasti so izrazile svojo namero, da postopno obnovijo svoje gospodarske in politične odnose z zahodnimi državami. Brez trgovine z Zahodom so vsi vojaški napori, da premaga Irak, neučinkoviti. Iranu manjkajo predvsem letala in tanki.

■ Argentina je v švicarski prestolnici Bernu prekinila pogajanja z Vel. Britanijo o usodi Malvinškega otočja. Argentinski zunanji minister Dante Caputo je dejal, da je do tega koraka prišlo, ker Vel. Britanija še naprej nepopustljivo vztraja na stališču, da vprašanje, komu pripada otočje, potem ko so si ga britanske sile z orožjem priborile, ne pride več v poštev. ■ Laburistična stranka Nove Zelandije, ki je bila od leta 1975 v opoziciji, je zmaga na predčasnih volitvah in si osvojila 56 poslanskih mest, njen 41-letni voditelj David Lange pa je postal novi vladni predsednik; pridržal si je tudi ministrstvo za zunanje zadeve. Dosedanja vodilna nacionalna stranka, ki jo vodi Robert Muldoon, bo imela le 37 poslancev, medtem ko je stranka socialnega zaupanja ohranila dva sedeža v parlamentu.

tržaške novice

Občuten padec otrok na slovenskih šolah

V soboto 14. julija je potekel rok za vpis na osnovno in nižjo srednjo šolo. Zlasti na osnovnih šolah na Tržaškem so številke za letošnje šolsko leto zelo slabše. Lani je bilo vpisanih 1.178 učencev, letos pa le 1.087, torej 91 manj. V Zgoniku in Saležu je v prvem razredu kar sedem otrok manj, na Proseku celo osem, na Katinari in v Bazovici po 4 manj. Didaktična ravnanja beležijo za prve razrede osnovnih šol sledeče številke: Sv. Jakob 30 (lani 28), Dolina 32 (32), Opčine 46 (66), Nabrežina 28 (39), Sv. Ivan 30 (34). Padec števila je torej občuten, še posebej na podeželju.

Na nižjih srednjih šolah je zaenkrat položaj še dober. Lani je bilo vpisanih 877 dijakov, letos pa 879. Negativno spet prednjačijo Opčine 159 (lani 194); v ostalih šolah je položaj sledeč: Sv. Jakob 147 (133), Rojan 67 (74), Sv. Ivan-Katinara 112 (99), Dolina 155 (140), Nabrežina 108 (120), Prosek-Sv. Križ 131 (127).

SSk o aktualnih problemih na Tržaškem

Pokrajinski izvršni odbor Slovenske skupnosti v Trstu je na svoji zadnji seji pretresal več problemov, ki so trenutno v ospredju javne pozornosti in zadevajo še posebej Slovence. Med temi gre omeniti najprej še vedno odprto vprašanje v zvezi z načrti ljudskih gradenj na Opčinah, glede katerega je SSK v zadnjem času izvedla več posegov za namenom, da bi se omenjeni načrti pregledali. Tako je naslovila na tržaškega župana in odbornika za urbanistiko pismo, v katerem podrobno utemeljuje razloge za revizijo omenjenih načrtov, ki so bili izdelani leta 1978 in ne ustrezajo več sedanjim razmeram. Prizadeti lastniki zemljišč pa so prav tako naslovili na občino vlogo, v kateri predlagajo stvarne alternativne rešitve glede področij, ki bi tudi zadrževali in občini prihranile velike izdatke za razne infrastrukture. Kakor je občina sklenila pregledati načrte glede hitre ceste pri Sv. Soboti, tako prizadeti lastniki in drugi openski domačini upravičeno pričakujejo, da bo storila glede načrtov ljudskih gradenj na Opčinah.

Drugi problem, ki življenjsko zadeva zlasti slovensko prebivalstvo na Krasu, so naravni parki in podobna področja, ki jih predvideva deželni urbanistični načrt. Pri tem je izvršni odbor SSK ugotovil, da okoliške občinske uprave nimajo enotnih pogledov do te problematike. Zato se bodo morale vse politične sile izjasniti o tem vprašanju.

Izvršni odbor SSK je pozitivno ocenil program in potek praznov 40-letnici Rizarne, ki sta jih priredili tržaška pokrajina in odbor za obrambo vrednot odpornosti in pri katerih se je dosledno spoštovala tudi slovenščina.

Končno se je izvršni odbor seznanil s političnim položajem v devinsko-nabrežinski občini, ki je nastal z odstopom župana Škrka in odpira vrsto problemov v okviru tamkajšnje upravne koalicije, katere sestavni del je tudi SSK.

Obisk v koloniji v Comegliansu

Za otroke, ki preživljajo počitnice med gorami v koloniji v Comegliansu, je bila nedelja 22. julija še posebno vesel dan. K njim so namreč prišli na obisk starši, sorodniki in prijatelji.

Otroci so pričakali obiskovalce v lepem sončnem dopoldnevu z igranjem na obsežnem dvorišču pred šolo, v kateri kolonija biva. Nato so otroci povabili obiskovalce v veliko jedilnico, ki se je ob tej priložnosti spremenila v gledališko dvorano. Tu so nas otroci razveselili s pestrim in zelo lepo podanim sporedom. Med čudovito ubrano petje so vpletali deklamacije in prizorčke. Seznanili so nas s svojim življenjem v koloniji in vezani na vsako besedo. Vmes so natrosili tudi nekoliko humorja, da je bilo vse še bolj veselo. Čestitamo pesniško navdahnjenim prebivalcem v koloniji, ki so sestavili duhovite pesmice o življenju v koloniji! Zahvaljujemo se ravnatelju Tonetu Kostnapflu in gospodičinam nadzornicam, ki so to prireditve pripravili, otrokom pa za prijeten nastop!

Po prireditvi so si starši ogledali okoličnico, v kateri njihovi otroci uživajo čist gorski zrak in kamor hodijo na krajše in daljše sprehode ter izlete. Z vseh strani so jih pozdravljale gore in zeleni gozdovi.

Dan je kar prehitro minil. Starši bi se bili še radi ustavili pri svojih malčkih in na dobrem gorskem zraku in neradi so se odpravili na pot proti domu.

Otroke, ki zdaj bivajo v koloniji, bodo 30. julija nadomestili drugi. Želimo, da bi se tudi otroci druge izmene imeli v koloniji dobro, da bi se naučili gorskega zraka in da bi se zabavali!

Romarski izlet v Piemont

Čeprav se je mesec že obrnil, moramo vsaj kratko omeniti tridnevni romarski izlet župnij Katinara, Sv. Ivan in Podlonjer v Piemont. Prvi dan smo bili ob dveh popoldne v Oropi, kjer Slovence poznajo že mnogo let; ne morejo pozabiti leta 1967, ko je po hudi nevihti zjutraj ob dveh privozilo v Oropo 14 avtobusov Tržačanov in Goričanov. Sedaj nas je bilo le 52 in smo takoj po kosilu izabili prekrasni dan in se z žičnico povzpeli na alpske vrhove. Zvečer smo bili v Turinu, kjer je dobil vsak romar svojo sobo; v vsej naši več desetletni izkušnji je to edini primer in lep spomin vedno, ko se ustavimo v tem salezijanskem bogoslovnem zavodu, kjer med počitnicami nudijo pomoč romarjem od daleč; največ lahko sprejmejo 105 oseb.

Drugi dan smo dopoldne posvetili Turinu, popoldne pa smo se čez Supergo zapeljali na Colle Don Bosco, glavni cilj našega romanja. Tukaj so letos 1. maja posvetili novo baziliko v čast svetniku tega kraja. Izrednost v tem svetišču je 8 m visok Odršenikov kip in nad njim veličastna kupola; notranjost krasijo štiri velike stenske slike, delo salezijanskega profesorja Zonta. Slike so nekoliko idealistične, a vedno dostopne ljudskemu okusu, prav tako celotno svetišče na griču med monferratskimi vinogradi.

Tretji dan smo se na poti domov ustavili v bivši benediktinski opatiji Certosa pri Paviji. Dobili smo skrbnega in gorečega mentorja in smo z njegovo razlago veliko pridobili. Sploh je treba zapisati, da je bilo po zaslugi župnika Marjana Živca celotno potovanje izredno zanimivo, duhovno in kulturno bogato, veselo in za vse zadovoljivo.

900-letnico kartuzijanskega reda so proslavili v Pletterjah

Slovenija se lahko ponaša s štirimi kartuzijami, ki so kmalu po ustanovitvi prve kartuzije leta 1084 v Chartreuse pri Grenoble nastale na naših tleh in to tri v 12. stoletju (Ziče, Jurklošter, Bistra) ter Pletterje na Dolenjskem v 15. stoletju. Od teh je sedaj dejavna le še zadnja.

Tu je 24. in 25. maja letos potekal znanstveni simpozij pod naslovom »Meništvu na Slovenskem«, mesec dni kasneje 23. junija pa so po 200 letih spet izročili bogoslužju staro cerkev iz leta 1420, ki je po propadu samostana leta 1596 najprej služila jezuitom, po razpustu jezuitskega reda pa postala ropotarnica. Popolnoma obnovljena naj bi bila sedaj na ogled vsem obiskovalcem, tudi ženskega spola, saj bo odslej izzveta iz klavzure.

Slovesnost obnove stare cerkve je vodil nadškof A. Šuštar, navzoči so bili tudi zastopniki oblasti, predstavnice ženskih redov in Sloveniji in prijatelji kartuzijanov od vsepovsod. Jugoslovanska pošta uprava pa je dovolila pošti št. Jernej na Dolenjskem poseben poštni žig za 900-letnico kartuzijanov (enak poštni žig je imela ta pošta tudi ob znanstvenem simpoziju). Tudi filatelistično društvo Novo mesto je počastilo ta jubilej ob obeh priložnostih s posebnima kuvertama.

Naj še omenimo, da je Inštitut za zgodovino Cerkve na teološki fakulteti v Ljubljani pod vodstvom prof. dr. Franceta Dolinarja, ki je skupaj s kartuzijo Pletterje in cistercijskim samostanom v Stični ter ob sodelovanju številnih znanstvenikov pripravil še omenjeni zgodovinski znanstveni simpozij o Stični, Pletterjah in Kostanjevici, izdal tudi knjigo o meništvu v Sloveniji. Zunanji okvir in povod za to knjigo nudijo razne pomembne obletnice kot 900-letnica kartuzijanov, 850-letnica cistercijske opatije Stična (ust. leta 1135) ter 750-letnica cistercijskega samostana v Kostanjevici ob Krki (1234), ki je kot stavba še danes mogočen umetniški in kulturni spomenik, čeprav žal ne služi več svojemu prvotnemu namenu.

ALOJZIJU REBULI!

Alfa in Omega: dve črki zlati
Ledino tvoje duše sta razgnali,
Oraču silnemu naréd, ki v rali
Jima veli tiščati in vzdržati.

Zanj, ki se mu je vredno v jarm dati
In kliče te, kot daljni brod k obali,
Je služba milost: kdaj jo bomo znali
Ubogati in v njej se radovati...?

Raduj se, kdor zvečer na strmi cesti
Enako hrepeni, kot je ob zori,
Božanski nuji zvest, tako kot zvesti

Upogibajo se v vetru temni bori;
Ljubljen bo legel, kakor mož k nevesti,
In v Njem bo vstal, ki ga je klical gori.

Andrej Capuder

V soboto 21. julija je pisatelj Alojz Rebula izpolnil 60 let življenja. Objavljamo sonet, ki ga je za to priložnost zložil prof. Andrej Capuder, znani prevajalec Dantejeve »Božanske komedije«. Sonet je izšel v zadnji številki »Mladike«. Kot premnogi drugi se tudi naš list veseli tega pomembnega življenjskega jubileja, pisatelju k njemu čestita in mu želi, da bi še naprej oplajal našo književnost s svojo krepko, prefinjeno in poduhovljeno besedo.

F. Lipuš: Odstranitev moje vasi

Naslov knjižice me je grobo prevaral. Pričakoval sem si borbeno delo za pravice koroških Slovencev in opisovanje grozotnih krivic nacističnih krvnikov kakor tudi sedanjih novopečenih »demokracističnih« oblastnikov. Našel sem delo, ki me je pustilo globoko zamišljenega.

Slog je sicer nekaj svojstvenega: s svojimi besednimi igrimi, nevezanimi stavki, neko čudno duhovitostjo besednega zaklada, ki pa vidno pojema proti koncu knjige, in končno s svojim na pol nemškimi pisanjem stavkov, ki kmalu daje človeku misliti in se spraševati, zakaj mož tako piše. Kaj res ne pozna prave slovenščine? Ali pa se roga svojim ljudem?

Če pa je že slog nekaj, recimo, zanimivega, tega se žal nikakor ne da reči o vsebini, ki spominja bolj na žolčno pisunstvo in kokošjo pamet pouličnega, izprijenega pobalina najslabše vrste kot pa na zrelega moža, ki ima menda že svojih 40 let.

Ne gre tu za zavzemanje kakšnega verskega ali protiverskega stališča. Pisec ima brez dvoma pravico do lastnih idej, ka-

kršnihkoli. Vendar ima tudi dolžnost, bi pač pričakovali, spoštovati misli drugih, pa tudi če gre za zabite, neuke, praznovorne, strahopetne, hlapčevske, klečeplazne in kaj vsem še kaj sovaščane. Spominja me na vrsto neslavnih pisunov raznih spolklih vsebin, ki se vdnjajo najnižjim človeškim strastem in iz tega skušajo loviti dobiček. Spominja me na divjaštvo med vojno.

Pa da bi vsaj ostal, v svojem nizkotnem roganju, na kaki splošni ravni, ki bi to roganje usmerjala na katerekoli skupino podobnih ljudi, doma in drugje, recimo med nemškimi Avstrijci. Ne. On jasno piše le o svoji vasi. Kaj takega ne bomo našli v Južni Tirolski. Ne bomo videli pri nobeni manjšini, zlasti ne če ogroženi in preganjani kot so to koroški Slovenci.

Tudi če mu je knjiga cilj sama na sebi, zaradi dobička in imena, ni mogoče odobravati, da si to skuša doseči s sramotjenjem lastnih ljudi, Slovencev kot bi moral biti on sam. In to v eni najtežjih dob njihove zgodovine. Delo daje jasen vtis, kot da se on ločuje od teh svojih, zanj bedastih, zaostalih in praznovernih sovaščanov. Toda, kam hoče od tam? V Salzburg? Modra v Heimatdienst? Čez mejo? Bo tam res našel širša obzorja? Boljše ljudi? In kaj nam ponuja res boljše v zameno? Ali nimajo ti revni, zakotni sovaščani morda tudi vsaj nekaj dobrega v sebi? Kaj vrlin? Zakaj teh ne vidi, ne opiše?

Če pa mu je namen knjige svoje ljudi zdramiti, prebuditi iz letargije, dvigniti v obrambo lastnih pravic, stare pravde, potem je tak negativen, nihilističen pristop še bolj zgrešen, pa glejmo nanj kakorkoli. Z njim bo samo netil še globlje malodušje, globlje razdore in obup. Kot bivši bogoslovec in sedaj učitelj bi to moral dobro vedeti. Korošci danes, bolj kot kdajkoli prej, potrebujejo razumevanja, prijaznega vzpodbujanja, ne pa roganja, zasmehovanja. Ne potrebujejo preštevanja njihovih napak. Imajo tudi vrline, preštevajmo raje te! S tem svojim delom je pisec samo napravil neprecenljivo uslugo Heimatdienstu in vsem sovrastnikom slovenskega naroda.

In končno še besedo globekega zgražanja za založbi v Celovcu in Trstu (!), kakor tudi tiskarni in Ljubljani, ki so delo izdale. S takimi deli naš narod ne bo prišel daleč.

Zdravko Jelinčič

Nudizem žali človeško dostojanstvo

Proti nudizmu na plažah in v javnih kopališčih se je izrekel moralni komentator vatikanskega dnevnika »L'Osservatore Romano« Gino Concetti. Ob kopanju in sončenju brez gornjega dela kopalk, poudarja Concetti, da zahteva človekovo dostojanstvo dostojnost v obleki in v obnašanju. Preveč pičila kopalna obleka ali javno razkazovanje telesa nasprotuje moralnemu čutu, ki naj varuje to dostojanstvo. Kristjan ne sme nikoli podpirati nagona, ki ga ločuje od razuma. Hkrati Concetti poziva javne oblasti, naj varujejo vrednote osebe, ki spadajo k skupni blaginji, in označuje vsako popuščanje kot »nagib za permisivnost in uživaštvo«. Starši imajo pravico protestirati zoper to, saj nudizem žali čut sramežljivosti njihovih otrok, je rečeno dalje v komentarju.

Iz Beneške Slovenije

Zlata maša zaslužnega beneškega duhovnika

V nedeljo 15. julija je opravil v podružnični cerkvi S. Duha na Vrhu (župnija Landar v Beneški Sloveniji) svojo zlato mašo župnik Mario Laurencig, ki že dolgo vrsto let oskrbuje župnijo v Štoblanku pod Kolovratom.

Slovesnost je bila v popoldanskih urah; ob njem sta bila lanska zlatomašnika msgr. Angel Cracina in kanonik Valentin Birtig. Pela sta pevska zbora iz Špetra Slovenov in Mirna pri Gorici, slavnostni govornik pa je bil dr. Emil Cencig, župnik v Tarbiju, ki je orisal jubilejantovo življenjsko pot in pri tem podčrtal njegovo izredno dejavnost, predanost Cerkvi in ljudstvu, iz katerega je izšel. Dolgo vrsto let je bil tudi urednik medžupnijskega lista »Dom«.

Po maši je zlatomašnik udeležence povabil na svoj rojstni dom, kjer so se lahko okrepčali in razveselili. Izrečenih je bilo več zdravic, obenem je pa bilo uradno razglašeno, da je videmski nadškof Battisti zlatomašnika imenoval za častnega kanonika čedajskega kapitlja. Seveda bo g. Laurencig še naprej pasel svoje duše v Štoblanku, tiho upajoč, da bo še kdo iz mladega rodu šel po njegovih stopinjah. Žal ni trenutno v videmskem semenišču enega samega beneškega Slovence, ki bi se pripravljaj na duhovniški poklic.

Bralci pišejo

Pogrebi pri nas

Ze dolgo me pekli vprašanje: Kdo se udeležuje pogreba zares? Ali tisti, ki pride na pogreb samo v začetku in na koncu ali kdor je pri celem pogrebu? Drugo vprašanje: Ali hočemo z udeležbo pri pogrebu izraziti svoje spoštovanje in hvaležnost do pokojnika in svoje sožalje do sorodnikov ali smo tam zaradi lepšega: n. pr. da se srečamo z znanci, jih pozdravimo in razpravljamo o politiki, o letini in vremenu?

Če ljubim pokojnika, bom skušal pri njem ostati do konca, torej tudi v cerkvi, čeprav nič ne verujem. Ali ni pomankanje spoštovanja do pokojnika in do sorodnikov, da ostajam zunaj cerkve in z glasnim klepetanjem motim tiste, ki v cerkvi molijo? Predsednik republike in drugi ministri se udeležujejo pogreba v cerkvi, čeprav so brez vere, naši ateisti pa nimajo niti toliko obzira, da bi vstopili v cerkev za pogreb.

Cerkev je odprta tudi nevernim ljudem, ker je Kristus umrl za vse ljudi. Če kdo pride v cerkev, da bi molil, prav, če pa noče moliti, nihče ga ne bo silil k temu. Če kdo ostaja zunaj cerkve med pogrebom, pomeni, da ne ljubi in ne spoštuje pokojnika kakor je treba in da se ljudi boji (kaj bodo drugi rekli, če...). Zakaj neverni ne vstopajo v cerkev, ko se verni udeležujejo tudi civilnega pogreba svojih znancev?

R. B.

Se ena italijanska študija o sv. Cirilu in Metodu

Gospod urednik!
Najprej izražam svoje navdušenje in hvaležno priznanje za jasno oceno dr. Kazimirja Humarja o strokovnem delu dr. Franca Grivca, ki je pred nedavnim izšlo tudi v italijanskem prevodu z naslovom I santi Cirillo e Metodio.

V duhu prijateljske konstruktivnosti pa bi vas rad opozoril, da je dr. Vittorio Peri izdal leta 1981 v italijanskem jeziku — mimogrede naj povem, da to ni moj materni jezik, saj sem jaz italijanski državljan furlanskega jezika — študijo z naslovom Cirillo e Metodio - le biografie paleoslave (Založba O.R. v Milanu). Knjižica vsebuje poleg pomembnega zgoščenega uvoda tudi staroslovanska žitja Cirila in Metoda, ki jih je sam Peri prevedel v lepo italijansko ter jih opremil z razlago in opombami.

Na to študijo sem si vas dovolil opozoriti zaradi dragocenega dela kot takega, pa tudi zaradi osebnosti njenega avtorja. Dr. Peri je namreč pravi sin pristne Gorishe. Uslužben je kot skriptor v Vatikanski knjižnici in je edini laični član Mešane katoliško-pravoslavne komisije (Commissione mista Cattolica Ortodossa), ki jo je imenoval sveti oče in je v njej trideset vidnih katoliških osebnosti. V športnem žargonu bi o njem rekli, da se s svojim zanimanjem za vprašanja vzhodne Cerkve in strokovnim znanjem kreta kot »nogometaš na domačem igrišču«.

Pa še to bi rad pripomnil, da ima Perijeva knjižica posvetilo v slovenskem jeziku: Predragemu očetu.

Prisrčno se zahvaljujem.

Prof. Guido Maghet

Koncert dveh japonskih glasbenikov

Z velikim uspehom sta nastopila konec junija v goriškem Avditoriju violinist Masayuki Kino in pianist Tetsuro Ogawa. V prvem delu sta izvedla po eno Händlovih, Beethovnovih in Debussyjevih sonat, v drugem delu pa skladbe Stravinskega, Vieuxtempsa in Paganinija. Zlasti violinist Kino je dokazal, da je izreden solist. Že lani se je uveljavil na natečaju »Nagrada Rodolfo Lipizer 1983«. Izven programa pa sta umetnika zaigrala še Sarasatovo »Danza«. - E. L.

Krmin

Prisotnost pisatelja Leva Detela. Občinska uprava v Krminu je priredila v dneh od 12. do 26. maja letos v palači Locatelli razstavo grafičnih del Alexandra Sixtusa von Redena pod naslovom »Podobe z Zahoda« (Immagini dall'Occidente). Ob tej priložnosti je bila izdana tudi trojezična brošura. Slovenski prevod Josefa Schweikhardta »Koprnenje, domislice in prikupnost - Podobe z Zahoda« je v elegantni slovensčini oskrbel pisatelj Lev Detela, rojen leta 1939 v Mariboru, ki pa že dolgo časa živi kot svobodni slovenski pisatelj na Dunaju. Umetnik Alexander Sixtus von Reden pa se je rodil leta 1952 na Dunaju. Po očetu je iz nemškega mesta Hannover, po materi pa iz češko-madžarske družine. Del prednikov izvira iz avstrijske in beneške Furlanije. Sedaj živi in ustvarja na Dunaju, deloma pa tudi v Nižji in Zgornji Avstriji ter v Krminu.

Naj omenimo, da je Lev Detela napisal za avstrijski dnevnik »Die Presse«, ki izhaja na Dunaju, tudi izčrpano oceno pesmi slovenskega Korošca Gustava Januša, ki je nedavno prejel mednarodno Petrarcovo nagrado za leto 1984. Januševe pesmi je v nemščino prevedel Peter Handke pod naslovom »Gedichte 1962 bis 1983«. Gustav Januš ima sedaj 45 let in je po poklicu učitelj na slovenskem Koroškem. - jk

Kolonija v Comegliansu

Tudi letos letuje skupina kakih 50 slovenskih otrok v Comegliansu v Karniji. Za njih telesne potrebe skrbi učitelj Hvalič kot gospodar ter skrbne kuharice. Kolonijo vodi učitelj Tone Kostnapfel, pomagajo pa mu nekatere mlade vzgojiteljice. Otroci so zdravi in hodijo na vsakodnevne izlete v bližnjo okolico, ki je polna gozdov. Stanujejo v šolski stavbi, ki je sedež kolonije Konference sv. Vincencija iz Trsta že več let.

Ob prostem času se igrajo ali imajo vaje za petje in za igrice. Tako so v nedeljo 22. julija, ko je bil dan staršev, pripravili in dobro izpeljali akademijo v čast očetom in materam. Dve soboti zapored so imeli mašo v stari podružni cerkvi v Comegliansu. Med mašo so otroci sodelovali z berili in prošnjami in tudi z ubranim petjem. Kadar ne more priti k njim slovenski duhovnik za mašo, se na nedeljo udeležijo skupne maše z domačini, ki jih vedno radi poslušajo, saj s svojim petjem tako zelo poživijo liturgično doživljanje sv. maše. Domačini so sploh do naših otrok zelo dobri in prijazni.

Domov se vrnejo v ponedeljek 30. julija, nakar bo šla v Comeglians druga izmena. Kolonija sprejema otroke s Tržaškega in Goriškega.

Šolski uspehi

Izidi matur na učiteljski »A. M. Slomšek« v Trstu. Vseh 14 maturantk je zrelostni izpit uspešno prestalo in sicer: Miriam Antodolica 54 (na 60), Barbara Boneta 46, Alenka Deklič 45, Ana Marija Križmančič 39, Martina Malalan 50, Majda Mihačič 45, Aleksandra Milič 39, Kristina Pacor 32, Vilma Purič 45, Katarina Rebul 52, Tanja Sedmak 42, Helena Škabar 42, Mirella Švara 42 in Katja Verginella 43.

Učiteljske »Simon Gregorčič« v Gorici: Andrej Bisiacchi 38, Katarina Ferletič 52, Majda Gergolet 50, Emanuela Klanjšček 48, Elizabeta Maraž 42, Franka Padovan 44, Lucija Pahor 38, Marija Gracija Radetič 45, Rozalija Patricija Radetti 36 in Barbara Sosol 46.

Znanstveni licej »F. Prešeren« v Trstu: vsi prijavljeni kandidati so izdelali in sicer: Martina Armani 52, Daria Betocchi 49, Stefan Brecelli 36, Elena Cerqueni 52, Danijela Duic 36, Igor Gombač 44, Erika Košta 47, Tamara Pahor 45, Katja Pal-

cich 45, Bojana Spacal 37, Mitja Vecchiet 54, Pietro Furlan 48, Tatjana Gregori 42, Alenka Jerič 44, Maja Milič 42, Rosanna Pertot 36, Elena Pockaj 36, Mirjam Rebul 42, Aleš Roncelli 44, Valentina Škabar 49, Alessandra Skerk 37, Magda Švara 42, Massimo Vecchiet 42, Roberto Vidali 40, Andrea Vremec 39, Boris Zeriali 56 in Edoardo Starc-Albi (priv.) 40.

Trgovski tehnični zavod »Žiga Zois« v Trstu: Izdelali so: Suzana Brišček 56, Vilma Canziani 45, Sonja Guštin 44, Alenka Križmančič 49, Veronika Logar 37, Enrico Mauri 40, Tatjana Milcovich 43, Marino Milini 44, Nadja Pertot 44, Lilijana Petelin 40, Katja Skerk 44, Franca Slavec 48, Sabina Slavec 44, Dorjan Smotlak 41, Ester Smotlak 48, Aleš Stefančič 43, Emanuela Trampuz 36, Franca Tul 46, Damjan Vodopivec 36, Nadja Zeriali 44, Annamaria Apollonio 42, Daniela Bartoloth 38, Daniele Bembi 36, Sonja Bukavec 38, Lucia Ciac 47, Sara Cok 58, Tamara Danieli 47, Dejan Gregori 42, Maruska Gregori 42, Irena Grgič 36, Alessandro Gruden 43, Anastasia Korsic 42, Katja Kuk 50, Andreina Menegatti 52, Giuliano Pelizon 41, Elena Puric 47, Dario Racman 36, Sonja Rupelli 45, Barbara Sedmak 37, Mauro Sgubin 37, Delia Sivitz 44, Andrea Štekar, Vera Stopper 36 in Sergio Zettin 38. Dva dijaka sta bila odklonjena.

Avstrija: na sto porok 29 ločitev

V letu 1983 je bilo v Avstriji pravno-močno ločenih 14.692 zakonskih zvez, kar pomeni, da se je od sto zakonov razšlo 29. Z ozirom na leto 1982 je porast v ločitvah znašal 2,8 %. V to so vključene zvezne dežele Nižja Avstrija, Gradiščanska, Koroška in Dunaj, v drugih zveznih deželah pa je bilo ločenih manj zakonov kot leta 1982. Staistike vedo povedati, da se k ločitvi najbolj nagibajo zakoni med prvimi in tretjim poročnim letom. Zaradi ločitev je bilo lani prizadetih 16.258 otrok in mladostnikov.

Grški škof Johann Weber je pred kratkim ostro obsodil brezbrzičnost družbe do družinskih kriz in zakonskih ločitev. Dejal je: »Upravičeno smo zaskrbljeni zaradi umiranja dreves, toda veliko premalo nad umiranjem družin. Vsak skrbi samo za svojo lastno korist in se ne vprašuje, kako gre drugim. Javno mnenje neposredno ali posredno spodbuja družine in pospešuje njih razpad.«

MLADIKA št. 7

Sredi julija, ko se vsi pogovori sučejo okrog počitnic, je izšla ta številka, zelo primerna, da tudi njene bralce pospremi na počitnice.

Uvodnik »Po evropskih volitvah« je napisal Ivo Jevnikar. Nekaj posebnega je Rebulov prispevek »Zamejska trigonometrija«, iz katerega vzemo, kako je pok. msgr. Ukmar v klasični latinščini opozoril Vatikan na krivice, ki so jih Slovenci trpeli v Juljski krajini v času fašizma ne da bi uradna Cerkev kaj storila proti. Zelo bo bralca pritegnilo tudi, kar so razni pisatelji in kulturniki (Janko Messner, Ferruccio Fölkel, Boris Pahor, Arnaldo Bressan in Vinko Ošlak) napisali o Rebuli za njegov življenjski jubilej.

Zanimivi so tudi izrezki »Iz slovenske publicistike« (Telex, Naši razgledi, Tribuna, Delo, 7 D), nadalje »Mogoče ne veste, da...«, pregled raznih dogodkov v rubriki Antena in spis zdravnik dr. Miloša Kralja o arteriosklerozi. »Čuk na obelisku« pa se to pot spravi na Berlinguerjev pogreb.

Martin Jevnikar oceni pesniško zbirko beneškega rojaka Rinalda Luscaka »Narava an ljudje moja ljubezan«, Ester Sfero delo Marjana Terpina »Števerjan«, Magda Jevnikar pa razstavo tržaškega slikarja Giannija Brumattija v galeriji Carthesius v Trstu. Pavle Merku to pot razloži ime kraške vasi Zgonik.

Mladinsko prilogo »Rast št. 18«, je uredil Marko Tavčar. Posvečena je problemu prostega časa in počitnic. Objavljena so mnenja nekaterih anketirancev na to vprašanje, zelo zanimiva pa sta v zvezi s tem prispevka dr. Rafka Dolharja (Proč od ustaljenih tirnic) in Zore Tavčar (Počitniško branje mladim). Pomemben je tudi članek Lilijane »Zatirati narodnost pomeni zatirati osebnost«. - ak

Širite „Katoliški glas“

Ljubljanska TV ne pozna skavtov

V nedeljo 29. julija se bo v Glosvasnici na Koroškem zaključil tretji slovenski zamejski skavtski jamboree, ki poteka v znamenju 25. obletnice ustanovitve Slovenskih koroških skavtov (na taboru je nad 300 skavtov in skavtinj iz Koroške, Goriške in Tržaške).

Ljubljanska televizija je v nedeljo 22. julija ob 19.30 pokazala nekaj lepih slik iz tega tabora. To je vsekakor razveseljivo. Ni pa razveseljivo dejstvo, da je bil govor o tabornikih in ne o skavtih. Ali res ne vedo v Sloveniji, da v zamejstvu obstaja močna skavtska organizacija? Da jo celo zamenjujejo s taborniki? Kako naj drugače tolmačimo ta spodrsrlaj ljubljanske televizije?

Šport

Odbojarski turnir »mesta Gorice«

V teku je prvi mednarodni turnir v moški odbojki med reprezentancami Italije, Francije, Belgije, Nizozemske in Švedske pod 17. leti, ki se vrši v Gorici v organizaciji goriške pokrajinske uprave. Tekme so vsak večer ob 19. in 21. uri v dvorani goriškega telovadnega društva na trgu Battisti.

Na tiskovni konferenci na sedežu pokrajinske uprave v četrtek 19. julija sta podpredsednik Fabbro in odbornik za šport dr. Špacapan (SSK) orisala potek tekmovalj in namene tega turnirja, ki hoče imeti poleg športnih zaslug tudi vlogo prikazati mesto in pokrajino Gorico na mednarodni in vsedrjavni ravni.

V petek 20. julija pa je odbornik Špacapan vodil okroglo mizo o mladinski odbojki in njenih izglelih v naših krajih, pri kateri so sodelovali strokovnjaki italijanske državne reprezentance in ki se je vršila v prostorih goriškega telovadnega društva v ulici Rismondo.

Slovesen začetek turnirja je bil v nedeljo 22. julija s predstavitvijo nastopajočih ekip in nagovorom, ki ga je v italijanščini prebral podpredsednik pokrajine M. Fabbro, slovenščini pa dr. Špacapan, v angleščini in francoščini pa dva prevajalca. Sledila je otvoritvena prijateljska tekma med moštvoma pod 20. leti Furlanije-Juljske krajine in Slovenije, v kateri so slavili domačini s 3:0. V reprezentanci naše dežele so nastopali štirje slovenski igralci (Terpin S., Cotič I., Batišič L. in Vogrič A.), vodil pa jo je prav tako Slovenec Jože Cej. Zmagovito ekipo je nato nagradil polkovnik D. Jannucci, slovensko moštvo pa prof. Pitterra, ki velja za največjega strokovnjaka italijanske odbojarske zveze in ki je dejansko dvignil italijansko odbojko na evropsko in svetovno raven v teh zadnjih letih.

V ponedeljek 23. julija dopoldne so imeli atleti slovesen sprejem na sedežu goriške pokrajine. Ob tej priložnosti sta jih zopet pozdravila Fabbro in Špacapan ob prisotnosti drugih pokrajinskih odbornikov in svetovalcev ter predstavnikov FIPAV ter jim izročila spominske plakete.

DAROVI

Za Katoliški glas: Mirko Brezigar, Vicenza 25.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti brata Lojzeta (umrl v Argentini) in duhovnika Mirka Mazora daruje sestra Kristina za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Katoliški glas, za misijone in za lačne po svetu po 100.000.

Za cerkev v Sovodnjah: N. N., Sovodnje 20.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: v počastitev spomina pok. dirigenta prof. Staneta Maliča prispeva cerkveni pevski zbor Sv. Jernej za popravilo orgel 140.000; Danila Blažević-Kalin v spomin na moža Alojzija 100.000; N. N. 50.000; Nicola Fullin ob krstu hčerkice Benedette 50.000; petdesetletniki in petdesetletnice ob svojem življenjskem jubileju 50.000; N. N. v spomin na svoje rajne 20.000; N. N. 20.000; Lorica Babič-Lojk v spomin na mamo Marjijo 25.000; ista v spomin na Rinkota Vidau 25.000; Romana Kralj 10.000; N. N. 10.000; Ida Socciari 5.000; N. N. 15.000; N. N. 5.000; razni 118.000 lir.

Za cerkev na Banah: Zofija Gorup ob 13. obletnici smrti moža Alojzija 10.000; Albina Malalan 5.000 lir.

Za skavte: Marija Gerlane, Bane 10.000.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: N. N., Opčine 20.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Opčine v dober namen 20.000 lir.

Za misijon p. Kosa: N. N., Opčine 30.000; N. N., Opčine 20.000; N. N., Opčine 10.000; N. N., Opčine 30.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Spored od 29. jul. do 4. avg. 1984

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Mladinski oder: »Zaklad Sierra Madre«. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Toč ali kabaret... 13.10 Kulturna srečanja. 15.00 Na počitnicah. 16.00 Turizem. 18.00 E. Raupach: »Mlinar in njegova hči«, igra.

Ponedeljek: 8.20 Trim za vsakogar. 9.00 Otroški kotiček. 9.40 Film. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 T. Svetina: Ukana. 13.20 Zbor »Pod lipo« iz Barnasa. 14.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 17.10 Klasični album. 18.00 Monografija.

Torek: 8.20 Turizem. 8.45 Konjček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Ni ti življenja. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 T. Svetina: Ukana. 14.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 15.00 Mladi mladim. 17.10 Klasični album. 18.00 T. Freligh: »Igra resnice«.

Sreda: 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.15 Iz našega vsakdana. 9.45 Pesniki. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 T. Svetina: Ukana. 13.20 Zbor Obala iz Kopra. 14.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 16.00 Folklor narodov Jugoslavije. 17.10 Klasični album.

Četrtek: 8.20 Turizem. 8.45 Konjček za vsakogar. 9.10 Zdravniški nasveti. 9.40 Črtica. 10.10 Koncert. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 T. Svetina: Ukana. 14.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 17.10 G. Rossini: La cambiale di matrimonio.

Petek: 8.20 Trim za vsakogar. 8.45 Domače živali. 9.10 Po poteh kralja Ludvika II. 10.10 Koncert Glasbene matice v Trstu. 11.30 Zapiski na robu. 12.00 T. Svetina: Ukana. 13.20 Ljubljanski oktet. 14.10 Sprehodi po tržaških predmestjih. 17.10 Nabožna glasba. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Otroški kotiček. 10.10 Koncert. 11.30 Ivan Trinko ob 120-letnici rojstva. 12.15 Na počitnicah. 14.10 Okostnjak v omari. 16.00 Posvetu sem in tja. 17.10 Klasični album.

OBVESTILA

AIDLCM (Mednarodno združenje za zaščito ogroženih jezikov in kultur) sporoča, da bo od 27. do 29. julija imelo v Milanu svoj deseti kongres, na katerem bodo člani združenja ocenili delovanje v preteklih dveh letih, sprejeli nove člane ter izvolili tako novi zvezni kakor novi izvršni svet. Kongres, ki se bo začel 27. t. m. ob 10. uri, bo v »Palazzo delle Stelline«, Corso Magenta, 61. Pozdravni govor bo imel milanski župan.

Slovenska Vincencijeva konferenca opozarja starše na Tržaškem in na Goriškem, da odhaja druga izmena otrok v kolonijo v Comeglians v ponedeljek 30. t. m. že dopoldne. Otroci s Tržaškega naj se zberejo v ulici S. Nicolò 31 v Trstu ob 9. uri zjutraj, otroci z Goriškega pa v Gorici pri železniški postaji ob 10.30.

Prva izmena otrok se vrne iz Comegliansa v ponedeljek 30. t. m. popoldne. Otroci bodo v Gorici na železniški postaji okrog 16. ure, v Štivanu in Sleslanu okrog 16.30, v Trstu pri železniški postaji v ulici Flavio Gioia okrog 17. ure.

Uprava božjepotne cerkve Nova Štifta - Gornji grad vabi ob 130-letnici posvetitve cerkve slovenske vernike iz zamejstva, da poromajo k novošifski Materi božji.

DAROVI

Za lačne po svetu: N. N., Opčine 20.000; Irma Tavčar, Opčine 15.000; N. N., Sovodnje 50.000 lir.

Za misijonarje: Mihelčič, Trento 25.000; N. N., Rupa 150.000; Stefka Ambrožič, Gorica za misijonarko Zoro Škerl ob prvi obletnici očetove smrti 50.000 lir.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 18% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

SLOVENSKI HOTEL »BLED« V RIMU

Lastnik: VINKO LEVSTIK

HOTEL »BLED« - VIA S. CROCE IN GERUSALEMME, 40
00185 ROMA - RIM - TEL. 06/777102 - TELEX HBLED 620196

Banca Agricola Gorizia c.r.ag.l. Kmečka banka Gorica v.z.z.o.j.

skupno z ostalimi članicami Deželnega konzorcija ljudskih bank

VAM NE NUDI SAMO DENARJA!

GORICA, KORZO VERDI 51, TEL. 84206/7 — TELEX 460412 AGRBAN

- Knjige
- Šolske potrebščine
- Nabožni predmeti

GORICA
Travnik, 25
Tel. 84407